dosarul nr.5r-1008/2025 /4-25146149-26-5r-16102025/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

10 februarie 2026 orașul Râșcani

Judecătoria Drochia, sediul Râșcani

Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedinteluişedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier BÎTCA Anna

cu participarea:
agentului constatator CUDELEA Grigore

în lipsa:
contestatarei PETROVA Natalia

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, contestația depusă de Petrova Natalia împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.372312 încheiate de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Cudelea Grigore, la data de 26 septembrie 2025, în baza art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod contravențional,

c o n s t a t ă

La 26 septembrie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Grigore Cudelea, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.372312 în baza art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod contravențional, prin care Petrova Natalia a fost sancționat cu amendă în mărime de 100 unități convenționale (echivalentul sumei de 5 000 lei), în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: la data de 23 august 2025, ora 14:00, în or. Râșcani, str. Independenței, acționând intenționat a pretins la mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul participării la întrunirea neautorizată, care s-a petrecut în fața consiliului raional Râșcani.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare seria MAI06 nr.372312 din 26 septembrie 2025, Petrova Natalia a depus, la 10 octombrie 2025, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Râșcani, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.372312 din 26 septembrie 2025, contestația înaintată și materialul contravențional, în conformitate cu art.395 alin.(1) pct.2 și alin.(1[1]) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

Poziția, argumentele și solicitările contestatarei expuse în contestație.

În motivarea contestației contestatara Petrova Natalia a indicat că, la data de 26 septembrie 2025 în or. Râșcani, agentul constatator ar fi stabilit că el ar fi implicată în pretinderea şi acceptarea remunerării financiare ce nu se cuvin în scopul participării la întruniri, inclusiv prin amplasarea corturilor pe teritoriul acțiuni ce urmăresc încălcarea ordinii publice, a drepturilor altor persoane.

A luat cunoștință cu procesul-verbal la data de 26 septembrie 2025.

Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă în sumă de 100 unități convenționale echivalentul sumei de 5000 lei, în baza prevederilor art. 47^2 alin. (1) din Codul Contravențional al RM.

Nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Drept notă, contestatorul a invocat că, dacă în procesul verbal, la comportamentul 18, apare semnătura ultimului, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

În situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) și a nu admire situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Menționează faptul că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului, nu a asigurat după caz serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.

A mai adăugat că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului.

Potrivit deciziei de sancţionare, el aş fi pretins şi acceptat remunerare pentru a participa la întruniri cu scopul de a încalcă ordinea publică. Aceste concluzii sunt false şi abuzive.

Simpla indicare de către agentul constatator că contravenientul ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani.

La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele şi circumstanţele incriminate contravenientului. Cum a comis acesta contravenţie imputată, de către agentul constatator nu a fost indicat.

Nu există nicio probă, care să dovedească cum s-au pretins bani, de la cine s-a pretins bani, cum a acceptat bani, de la cine a primit bani, când a primit, în ce circumstanțe, pentru ce scop a primit etc.

Deci, nu este probat nici într-un fel: pretinderea sau primirea banilor, scopul primirii şi legătura cauzală între pretinsa remunerare şi acțiunea de protest.

Declară pe proprie răspundere că nu a pretins şi nu a acceptat niciun leu de la nimeni. Nu a primit remunerare.

A participat la o întrunire pașnică, benevol şi în strictă conformitate cu drepturile mele fundamentale la libera exprimare şi întrunire. Nu a încălcat ordinea publică şi nu a avut niciodată scopul de astfel de încălcare.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe nişte constatări subiective personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte şi interpretabile ambiguu.

La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției prevăzute de art.47^2 Cod contravenţional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenţiei.

Omisiunile menționate supra ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) Cod contravențional or, în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Astfel că, omisiunile enunţate, de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute la art. 443 Cod contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

La caz, procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă şi conţinut.

Potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională.

Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă, agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Legea procesual-penală şi cea contravenţională (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldovă) stabileşte că, răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fî înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumţiei nevinovăţiei datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informaţii certe şi veridice despre vinovăţia ei, neadmiţându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informaţie, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeaşi circumstanţă, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentinţe de vinovăţie.

Cu privire la practica Curții Europene a Drepturilor Omului despre prezumția de nevinovăție, în cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reamintește că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reţine criteriul probei ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”.

La caz, nu există probe care să confirmă vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăţia acestuia.

În speță, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.

Din incriminarea adusă lui se indică că ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul participării la o întrunire care a urmărit încălcarea ordinii publice.

În planul încadrării juridico-contravenţionale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că ar fi pretins sau primit careva mijloacele băneşti destinate anume pentru a participa la întrunire cu scop de încălca ordinea publică.

Atenționează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia art.47[2] alin. (l) Cod contravenţional, este ca mijloacele financiare să nu i se cuvină. Se are în vedere că banii, nu-i sunt legal datorate acestuia în calitate de participant la întrunire. În alţi termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, participantul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi mijloace financiare.

La caz, agentul constatator nu a demonstrat că contravenientul urma să-şi asume vreun angajament ce ţine de participare la întrunire pentru a încălca ordinea publică sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

În raport cu acţiunile/inacţiunile contravenientului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a participanţilor la întruniri, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma ”mijloace financiare”.

Probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că NU s-a confirmat săvârşirea de către subsemnat a faptei de corupere la o întrunire.

Coruperea întrunirilor organizate este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile adică, din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un participant al mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau dacă fapta nu constituie infracţiune.

Prin urmare, reieșind din materialul contravenţional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că contravenient ar fi pretins sau primit mijloace financiare în scopul participării la întrunire și a comite încălcări. Acest fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.

Este necesar de reiterat că agentul constatator nu a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo. Nicio probă nu are valoare prestabilită iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Agentul constatator a aplicat sancţiunea doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția contravenientului.

Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal revine agentului statului şi nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să demonstreze nevinovăţia sa. Ori nevinovăţia se prezumă până la momentul în care este răsturnată.

Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal.

De către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluţionare a faptei contravenţionale şi anume: comiterea faptei contravenţionale.

Contravenientul este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acţiunile poliţiştilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenientul şi ilegal au întocmit acte, care au acuzat în final de comiterea unui contravenţii destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, constatăm că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat.

În aşa mod, a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată si pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional - inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Deoarece în speţă, procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional.

Cu privire la încălcarea de către agentul de constatare a principilor internaţionale şi constituţionale - dreptul la libera exprimare şi întrunire menționează că, prin sancţionarea subsemnatului au fost sfidate grav prevederile constituţionale şi jurisprudenţa CEDO referitor la dreptul al întrunire paşnică şi libera exprimare.

Or, agentul constatator a omis să pună în balanţă obligaţiunea de a analiza proporționalitatea măsurii luate.

În realitate, constată un fapt ieşit din comun şi o persecuţie a cetăţenilor ţării pentru dreptul său la libera exprimare.

De fapt, la data menționată în procesul-verbal, subsemnatul nu a încălcat nicio lege, nu a încălcat ordinea publică decât a participat la o întrunire spontană pașnică cu scop de a atrage atenția autorităților la gravele probleme sociale cu care se confruntă cetățenii.

Această acțiune a fost una perfect legală în strictă conformitate cu prevederile art.10 şi 11 al CEDO, art.32 şi 40 din Constituţie și conform prevederilor Legii privind întrunirile.

Consideră că prin sancţiunea contravenţională aplicată, de fapt, cetățenii sunt pedepsiți pentru critica şi protestele împotriva guvernării. Prin aceste sancţiuni şi amenzi autorităţile vor să intimideze, să persecute cetățenii cu scop de a le limita dreptul la libera exprimare şi întrunire.

În cazul în care acest proces-verbal şi această decizie de sancţionare, întocmită cu grave încălcări de formă şi de fapt, va rămâne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz şi o încălcare a prevederilor internaţionale prevăzute supra cu toate consecinţele viitoare de condamnare a Republicii Moldova.

În concluzie constată că, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale; nu a existat nicio corupere cu scop de a participa la o întrunire ilegală sau pentru a comite încălcări, a fost doar o întrunire pașnică spontană în strictă corespundere cu prevederile Legii privind întrunirile; nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare; faptele descrise în procesul-verbal nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei; nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei; prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare şi întrunire.

Își întemeiază contestația în baza art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.20, 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod Contravențional.

Prin contestație solicită admiterea acesteia și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 26 septembrie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Opinia părților expusă în ședința de judecată.

Contestatara Petrova Natalia nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind citată legal, fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței trimitere poștală nr.DS8024887265AS (f.d.37).

În conformitate cu art.455 alin.(1) și (3) Cod contravențional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod. Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Suplimentar, instanța reține că, Petrova Natalia a fost cea care a inițiat procesul de judecată prin depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, prin urmare, contestatara având calitatea de participant la proces care cunoștea despre faptul desfășurării unui proces în care este vizat, era obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și etapa examinării contestației sale. Or, reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, partea, care cunoaște despre faptul desfășurării unui proces ce o vizează, este obligată de sine stătător să se intereseze de mersul procesului şi examinarea cauzei în lipsa acesteia nu va constitui o încălcare a art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza Avramenco vs Moldova şi cauza Ponomaryov vs Ucraina).

Aplicând prevederile art.455 alin.(1) și (3) Cod contravențional, ținând cont de faptul că contestatara Petrova Natalia, fiind citată legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa contestatarei Petrova Natalia.

Aprecierile instanței.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, audiind participanţii în proces, verificând procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, instanţa de judecată consideră contestaţia neîntemeiată, din următoarele considerente.

La 26 septembrie 2025, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Grigore Cudelea a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.372312 în baza art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod contravențional, prin care Petrova Natalia a fost sancționat cu amendă în mărime de 100 unități convenționale (echivalentul sumei de 5 000 lei), în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: la data de 23 august 2025, ora 14:00, în or. Râșcani, str. Independenței, acționând intenționat a pretins la mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul participării la întrunirea neautorizată, care s-a petrecut în fața consiliului raional Râșcani.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare seria MAI06 nr.372312 din 26 septembrie 2025, Petrova Natalia a depus, la 10 octombrie 2025, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Râșcani, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.372312 din 26 septembrie 2025, contestația înaintată și materialul

contravențional, în conformitate cu art.395 alin.(1) pct.2 și alin.(1^1) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată.

Conform art.448 alin.(1) Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

În conformitate cu art.395 alin. (1) pct. 2) și alin.(1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art.394 alin.(1^1) (...).

Procesul-verbal cu privire la contravenției a fost încheiat la 26 septembrie 2025, în lipsa contestatarei Petrova Natalia (f.d.34).

În conformitate cu art.443 alin.(6) Cod contravențional, faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şise certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

La caz, faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie a fost certificat prin semnătura martorului Babinețchi Anatoli, cu domiciliul înregistrat în or. *****, tel: ***** fiind respectate prevederile art.443 alin.(6) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu procesul verbal din 26 septembrie 2025, la data de 10 octombrie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Râșcani, contravenienta Petrova Natalia a depus contestație împotriva procesului-verbal din 26 septembrie 2025

Respectiv, instanţa de judecată constată că contestaţia este depusă în termenul legal prevăzut de art.448 alin.(1) Cod contravenţional.

Prin prisma art.458 alin.(1) Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţacircumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionăriişi, după caz, caracterul sancţiuniicontravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Astfel, aplicând prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, la judecarea contestaţiei împotriva hotărârilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, instanţa de judecată are obligaţia de a examina cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Prin prisma art.445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şifuncţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionalesăvîrşiteşi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Totodată, instanța de judecată reține că, din perspectiva art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, procedura contravențională este asimilată unei proceduri penale (cauza Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; cauza Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25-26) şi, prin urmare, trebuie respectate toate garanțiile oferite de această procedură, printre care se numără şi dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumția de nevinovăție, organele statutului trebuind să-şi justifice sancțiunile aplicate unei persoane – aplicarea unei amenzi reprezentând o ingerință în dreptul de proprietate, prin diminuarea patrimoniului personal cu suma stabilită drept amendă – prin indicarea tuturor împrejurărilor cauzei.

Respectiv, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii, prin care se constată starea de fapt, acesta beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. El are forță probantă și este executat din oficiu, urmând să respecte condiția de formă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

În rezultatul examinării şi aprecierii condiţiilor de formă şiconţinut a procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa nu atestă careva temeiuri de declarare a nulităţi procesului-verbal cu privire la contravenţie, în conformitate cu prevederile art.443, 445 Cod contravenţional.

La caz, agentului constatator, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție a respectarea exigențele legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, neconsemnarea cărora, prin prisma art.445 alin.(1) Cod contravențional, atrag nulitatea absolută a procesului-verbal.

Astfel, analizând materialele dosarului și procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa reţine că, nu au fost stabilite careva erori procesuale sau materiale la întocmirea-procesului verbal dat, agentul constatator calificând just faptele contestatarei, în procesul-verbal cu privire la contravenție fiind indicată încadrarea juridică a faptei, la fel sancţiunea stabilită acestuia se încadrează în limitele stabilite de lege la contravenţia respectivă.

Reieșind din prevedrile art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilorşi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şisoluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

În conformitate cu art.385 alin.(1) și (2) Cod contravenţional, agentul constatator este reprezentantul autorităţii publice care soluţionează, în limitele competenţei sale, cauza contravenţională în modul prevăzut de prezentul cod. Este desemnat ca agent constatator funcţionarul din autorităţile indicate la art.400– 423, împuternicit cu atribuţii de constatare a contravenţieişi/sau de sancţionare.

În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţacontravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiuniicontravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Prin prisma art.425 alin.(1) și (3) Cod Contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţeicontravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţieişi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională,

potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetand toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) din acelaşi Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.458 alin.(1) lit. a) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate.

Prin prisma art.2 Cod contravențional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şilibertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Conform art.3 alin.(1) Cod contravențional, caracterul contravenţional al faptei şisancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Prin prisma art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Reieșind din prevederile art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art.47[2] alin. (1) lit. c) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracţiune, prin care se urmăreşte: publicitatea politică, se sancţionează cu amendă de la 100 la 150 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 300 la 500 de unităţi convenţionale aplicată persoanei

cu funcţie de răspundere cu privarea de dreptul de a deţine o anumită funcţie sau de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 3 la 6 luni.

Astfel, instanța reține că, obiect juridic generic al contravenției prevăzute de art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod Contravențional, îl constituie: relațiile sociale cu privire la exercitarea de către cetățean a libertăţii de întrunire.

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute de art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod Contravențional, îl constituie: respectarea principiilor participării la întruniri.

Prin prisma art.3 din Legea nr.26 din 22 februarie 2008 privind întrunirile (în continuare Legea nr.26), în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică: întrunire – prezenţă temporară şi intenţionată a unui grup de persoane, aflate împreună cu scopul exprimării unor idei sau atitudini.

Potrivit art.5 alin.(1) și (2), art.6 alin.(1) și art.7 din Legea nr.26, întrunirile se pot desfăşura în orice loc deschis publicului în afara clădirilor sau în afara altor spaţii închise accesului liber. Întrunirile se pot desfăşura într-un singur loc sau prin deplasarea participanţilor. Organizatori ai întrunirilor pot fi persoane fizice cu capacitate deplină de exerciţiu, grupuri de persoane, precum şi persoane juridice. Oricine este liber să participe activ sau să asiste la o întrunire. Nimeni nu poate fi obligat să participe sau să asiste la o întrunire.

Prin prisma art.8 din Legea nr.26, sânt interzise întrunirile prin care se urmăreşte: a) îndemnarea la război de agresiune, la ură naţională, rasială, etnică sau religioasă; b) incitarea la discriminare sau violenţă publică; c) subminarea securităţii naţionale sau a integrităţii teritoriale a ţării, săvârșirea infracţiunilor, încălcarea ordinii publice sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralităţii publice, a drepturilor şi a libertăţilor altor persoane ori punerea în pericol a vieţii sau a sănătăţii acestora.

În conformitate cu art.10 din Legea nr.26, orice persoană care intenţionează să desfăşoare o întrunire notifică în scris, printr-o declaraţie prealabilă, autoritatea administraţiei publice locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă cu cel puţin 5 zile înainte de data desfăşurării întrunirii. În declaraţia prealabilă se indică numele sau (în cazul unei persoane juridice) denumirea organizatorului, datele de contact ale organizatorului, scopul întrunirii, locul, data, ora începerii şi durata întrunirii, traseele întrunirii (după caz), forma de desfăşurare a întrunirii, numărul aproximativ de participanţi, serviciile solicitate din partea autorităţii administraţiei publice locale. Autoritatea administraţiei publice locale înregistrează declaraţia prealabilă şi eliberează organizatorului o copie ştampilată a acesteia, care trebuie să conţină numărul, data şi ora de înregistrare a declaraţiei. Autorităţile publice vor întreprinde acţiunile necesare pentru asigurarea serviciilor solicitate de către organizator, care sînt în mod obişnuit prestate prin intermediul organelor din subordine şi al întreprinderilor pe care le administrează.

Astfel, instanța de judecată reține că, orice persoană care intenţionează să desfăşoare o întrunire notifică în scris, printr-o declaraţie prealabilă, autoritatea administraţiei publice locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă cu cel puţin 5 zile înainte de data desfăşurării întrunirii respectiv, evenimente publice organizate fără notificarea prealabilă necesară sunt întrunirile organizate neautorizate.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, supremaţia legii şi un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin libertatea la opinie și a exprimării.

Democrația implică desfăşurarea unor mitinguri, demonstraţii, manifestări, procesiuni sau orice alte întruniri libere, în sensul exprimării proprii convingeri.

Libertatea de opinie și a exprimării, este recunoscut şi garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăţi democratice. În acest sens, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.19-20 stipulează că, Orice individ are dreptul la libertatea de opinie şi de exprimare, ceea ce implică dreptul de a nu fi tulburat pentru opiniile sale şi acela de a căuta, de a primi şi de a răspândi, fără consideraţii de frontieră, informaţii şi idei prin orice mijloc de exprimare, și orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire şi de asociere paşnică. Nimeni nu poate fi obligat să facă parte dintr-o asociaţie.

Coruperea procesului și ideii cu privire la desfășurarea întrunirilor, mitingurilor (...) încalcă flagrant principiile de bază și a manifestaților sub forma întrunirilor, mai ales organizarea mitingurilor, manifestațiilor întrunirilor în scopul exteriorizării propriilor convingeri și nu a unui comportament simulat și ca rezultat afectează grav credibilitatea ideilor și atitudinii membrilor cu privire la o anumită problematică, corectitudinii și libertății desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Subiect al contravenției prevăzute de art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod Contravențional este persoana fizică care a împlinit vârsta de 18 ani, având în vedere că, potrivit art.7 din Legea nr.26, oricine este liber să participe activ sau să asiste la o întrunire iar, prin prisma art.16 alin.(1) Cod contravențional, este pasibilă de răspundere contravenţională persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârşirii contravenției, are împlinită vârsta de 18 ani.

În speță, contestatara Petrova Natalia este cetățean al Republicii Moldova, a împlinit vârsta de 18 ani, este persoana fizică responsabilă, cu capacitate de exercițiu iar alte probe pentru a combate acest fapt, nu au fost prezentate instanței respectiv, ultimul este subiect al contravenției prevăzute de art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod Contravențional.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție direct. Persoana trebuie să acționeze cu scopul de participa la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracţiune, prin care se urmărește: publicitatea politică, în schimbul mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute deart.47[2] alin.(1) lit. c) Cod Contravențional reprezintă acțiuni de pretindere a unor mijloace financiare, ce se materializează prin pretinderea personal sau prin mijlocitor, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, cu condiția ca fapta respectivă să nu constituie corupere electorală pasivă sau infracțiune și, prin care se urmărește: publicitatea politică.

Pentru a constitui contravenție, mijloacele financiare trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării de a participă la întruniri organizate, dacă

fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracţiune, prin care se urmăreşte: publicitatea politică.

Scopul contravenției de coruperea privind întrunirile organizate este un scop special. Se are în vedere scopul determinării persoanei de a participă la întruniri organizate, dacă fapta nu constituie corupere electorală pasivă sau infracţiune, prin care se urmăreşte: publicitatea politică. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[2] Cod Contravențional.

Totodată, instanța de judecată reține că, în sensul art. 3 din Legea nr. 62 din 17 martie 2022 cu privire la publicitate (în continuare Legea nr.62, publicitatea politică constituie publicitatea care are ca obiect unul ori mai mulți subiecți ai publicității politice sau activitatea acestora, unul ori mai multe proiecte (cauze, inițiative, idei etc.) politice și/sau unul ori mai multe simboluri (expresii, desene, imagini, voci etc.) utilizate de către unul sau de mai mulți subiecți ai publicității politice.

Potrivit art.7 din Legea nr.62, publicitatea trebuie să fie identificată fără ca consumatorul de publicitate să dețină cunoştinţe speciale. Publicitatea trebuie să conțină informații ce corespund realității. Această prevedere nu aduce atingere practicilor publicitare curente şi legitime, ce constau în formularea unor afirmații exagerate sau care nu trebuie înțelese în sens literal. Este interzisă: a) publicitatea subliminală; b) publicitatea înșelătoare; c) publicitatea imorală; d) publicitatea discriminatorie; e) publicitatea sexistă; f) publicitatea care poate provoca panică, poate instiga la violenţă sau la acţiuni periculoase, în măsură să prejudicieze sănătatea ori să amenințe securitatea oamenilor; g) publicitatea care încurajează, în mod direct sau indirect, un comportament contrar legii; h) publicitatea care conține în mod nejustificat imagini ale unor situații periculoase, acțiuni, exerciții, obiceiuri, prin care sunt ignorate securitatea sau mijloacele de securitate; i) publicitatea prin care se denigrează produse, servicii sau profesii, chiar fără a fi menționate explicit; j) publicitatea care utilizează neautorizat simbolica de stat a Republicii Moldova sau a altor state; k) publicitatea care nu este însoțită de datele de identificare în publicitate și/sau mijloacele de individualizare ale furnizorului de publicitate sau ale difuzorului de publicitate; l) publicitatea care conține un text necorespunzător din punctul de vedere al normelor ortografice curente.

Prin prisma art.9 din Legea nr.62, în perioada extraelectorală, conținutul publicității politice trebuie să corespundă prevederilor art. 7 din prezenta lege. În perioada electorală, prevederile art. 7 din prezenta lege se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor Codului electoral. Publicitatea politică trebuie să conțină: a) genericul „Publicitate politică”; b) datele de identificare în publicitate ale persoanei care a plătit pentru difuzarea publicității politice, cu excepția informațiilor prevăzute la alin. (3); c) data și numărul ordinului bancar de plată, având ca obiect plata pentru difuzarea publicității politice. Publicitatea politică nu poate să conțină niciuna dintre următoarele informații: a) datele de identificare în publicitate ale comerciantului, inclusiv ale comerciantului care a plătit pentru difuzarea publicității politice, cu excepțiile prevăzute la alin. (4); b) mijloacele de individualizare ale comerciantului; c) produsele sau mijloacele de individualizare ale produselor comerciantului; d) datele de identificare în publicitate ale unei entități din sectorul public sau mijloacele de individualizare ale

acesteia. Informațiile ce trebuie incluse în conținutul publicității politice sunt stabilite de Comisia Electorală Centrală, în conformitate cu Codul electoral.

În contextul faptei incriminate contestatarei, instanța de judecată constată cu certitudine că, contestatorul Petrova Natalia, la data de 23 august 2025, ora 14:00, în or. Râșcani, str. Independenței, acționând intenționat a pretins la mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul participării la întrunirea neautorizată, care s-a petrecut în fața consiliului raional Râșcani.

Respectiv, instanța de judecată respinge argumentele contestatarei precum că este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care la utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate or, la data de 23 august 2025, ora 14:07, în Inspectoratul de Poliție Râșcani a fost primită informația telefonică de la angajații Poliției prin care s-a comunicat că: în or. Râșcani, str. Independenței, în fața Consiliului raional este organizat miting neautorizat, informația fiind înregistrată cu nr.2902 (f.d.25).

La 23 august 2025, agentul constatator șef interimar al Sectorului de Poliție nr.1 Râșcani Sergiu Eșanu, a întocmit raportul privind înregistrarea contravenției prin care a constatat săvârșirea faptei contravenționale manifestate prin: desfășurarea întrunirii în centrul orașului Rîșcasni fără depunerea declarației prealabile și pretinderea participanților la întrunire a mijloacelor financiare care u i se cuvin în scopul participării la această întrunire prin care se urmărește publicitate politică, solicitând înregistrarea contravenției în Registrul de evidență a contravențiilor al Inspectoratului de Poliție Râșcani (f.d.26).

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 03 septembrie 2025, a fost examinat obiectului purtător de informație CD-R, pe care este stocata o secvență video, examinarea a început la ora 16:15 și s-a încheiat la ora 17 : 00. Prin examinare s-a constatat: că purtătorul electronic de informație disc, CD-R, păstrează o secvență video, prezentat de către ofițerul criminalist Condrat Sergiu, care a descărcat secvența video de pe rețeaua de socializare ”Facebook”. Pentru redarea imaginilor video a fost utilizat calculatorul de serviciu de model ”Lenovo” din cadrul Sectorului nr.1 (Râșcani). Înregistrarea video are denumire a”0-02-05-628616b279643dd7149b749c9c83. S 4460001, S 4460002, S 446005 (...) durata de 4 min și 42 de secunde. În imaginile video se vede cum Ilan Shor duce un discurs pe fonul drapelului Republicii Moldova (...). Astfel, în discursul său, Ilan Shor critica guvernarea actuală, unde în minutul 02 și 11 secunde, Ilan Shor spune că salariu minim în Moldova, va fi de 3 000 de dolari, la fel și venitul minim al fiecărui cetățean și nu vrea sa aștepte și vrea să facă cât mai curând și îndeamnă toți cetățenii sa se adune în piața Marii Adunări Naționale, cu corturi, unde vor sta până când nu vor alunga guvernarea actuala. În minutul 03 si 05 secunde Ilan Shor, menționează faptul ca toți cei care susțin mișcarea acestuia, indiferent de partid și forță politica, vor începe deja de sâmbătă sa primească un salariu de 3 000 de dolari pe lună, când vor veni în piață, va fi organizat foarte rapid deschiderea unui cont pentru fiecare și zilnic vor fi transferați banii (f.d.27).

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 04 septembrie 2025, a fost examinat obiectului purtător de informație CD-R pe care este stocata o secvență video

Examinarea a început la ora 10 : 15 s-a încheiat la ora 11 : 00. Prin examinare s-a constatat: ca purtătorul electronic de informație disc, CD-R, păstrează o secvență video, prezentat de către ofițerul criminalist Condrat Sergiu, care a descărcat secvența video de pe rețeaua de socializare ”Facebook”. Pentru redarea imaginilor video a fost utilizat calculatorul de serviciu de model ”Lenovo” din cadrul Sectorului nr.1 (Râșcani). Înregistrarea video are denumirea „0-02-05-628616b279643dd7149b749c9c83. S 4460001, S 4460002, S 446005 (...) durata de 4 min și 42 de secunde. În imaginile video se vede un grup de persoane (femei, bărbați) care se afla în strada central a or. Râșcani, unde se observa clădirea consiliul raional Râșcani, drapelul, monumentul Gheorghe Râșcanu. Astfel, în cadrul secvenței video se observa discuție dintre o persoana de gen masculin și un angajat de poliție, unde colaboratorul de poliție somează despre încălcările constatate și atenționează despre sancționarea încălcărilor stabilite, unde persoana de gen masculin este de acord, cu faptul încălcării și este gata de documentare (f.d.28).

La procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 septembrie 2025 au fost anexate poze în care este, reieșind din materialul acumulat, persoana care a fost identificată ca fiind Petrova Natalia (f.d.29).

Conform art. 425 alin.(1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţeicontravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Astfel, instanța de judecată respinge argumentul contestatarei precum că agentul constatator nu a acumulat probe care să demonstreze vinovăția sa or, în dreptul contravențional, standardul probatoriu este unul de suficiență, nu de certitudine absolută, ca în materia penală.

La caz, instanța reiterează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia, probe indirecte (circumstanțiale) pot fundamenta o decizie sancționatorie, atâta timp cât sunt convergente, coroborate și nu lasă locul unei versiuni alternative rezonabile. În prezenta cauză, nu este vorba despre simple deducții speculative, ci despre probe derivate din autorizații judiciare valide privind măsuri speciale de investigație, inclusiv colectarea de date electronice, dispuse în cadrul unei cauze penale cu relevanță sistemică. Acestea nu sunt doar probe ”circumstanțiale”, ci elemente probatorii de înaltă credibilitate și cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri și ordonanțe și puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate.

În contextul celor invocate supra, instanța de judecată reține că la 23 august 2025, agentul constatator șef interimar al Sectorului de Poliție nr.1 Râșcani Sergiu Eșanu, a întocmit raportul privind înregistrarea contravenției prin care a constatat săvârșirea faptei contravenționale manifestate prin: desfășurarea întrunirii în centrul orașului Râșcani fără depunerea declarației prealabile și pretinderea participanților la întrunire a mijloacelor financiare care u i se cuvin în scopul participării la această întrunire prin care se urmărește publicitate politică (f.d.26).

Iar, la 26 septembrie 2025, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Cudelea Grigore, în urma investigațiilor efectuate, a fost încheiat procesul-

verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.372312 în baza art.47[2] alin.(1) lit. c) Cod contravențional, prin care Petrova Natalia a fost sancționat cu amendă în mărime de 100 unități convenționale (echivalentul sumei de 5 000 lei), în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: : la data de 23 august 2025, ora 14:00, în or. Râșcani, str. Independenței, acționând intenționat a pretins la mijloace bănești care nu i se cuvin în scopul participării la întrunirea neautorizată, care s-a petrecut în fața consiliului raional Râșcani.

Or, prin prisma art.19 din Legea nr.26, participanţii la întrunire au următoarele obligaţii: a) să respecte legislaţia, ordinea publică şi cererile legitime ale organizatorului; b) să se abţină de la acţiuni care pot împiedica desfăşurarea întrunirii şi de la incitarea la astfel de acţiuni; c) să părăsească întrunirea la cererea organizatorului şi/sau a reprezentantului autorităţii administraţiei publice locale ori a organului de poliţie şi/sau Inspectoratului General de Carabinieri, în condiţiile prevăzute la art.21 şi 22.

Potrivit art.21 alin.(1) din Legea nr.26, dacă în timpul desfăşurării întrunirii unii participanţi încalcă ordinea publică sau prevederile art.8, organizatorul, în caz de necesitate împreună cu poliția și/sau cu carabinierii, îi va îndepărta pe aceştia iar, art.8 din aceiași Lege expres prevede că, sânt interzise întrunirile prin care se urmăreşte: a) îndemnarea la război de agresiune, la ură naţională, rasială, etnică sau religioasă; b) incitarea la discriminare sau violenţă publică; c) subminarea securităţii naţionale sau a integrităţii teritoriale a ţării, săvîrşirea infracţiunilor, încălcarea ordinii publice sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralităţii publice, a drepturilor şi a libertăţilor altor persoane ori punerea în pericol a vieţii sau a sănătăţii acestora.

Or, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 04 septembrie 2025 și urmare a vizualizării probei video anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție, în imaginile video se vede un grup de persoane (femei, bărbați) care se afla în strada central a or. Râșcani, unde se observa clădirea consiliul raional Râșcani, drapelul, monumentul Gheorghe Râșcanu, în cadrul secvenței video se observa discuția dintre persoanele participante la întrunire și angajații de poliție, unde colaboratorul de poliție somează despre încălcările constatate și atenționează despre sancționarea încălcărilor stabilite (f.d.29).

Mai mult decât atât, instanța de judecată reține că, potrivit probei video, contestatara Petrova Natalia, după somarea persoanelor participante la întrunire, continuă să rămână în mulțime contrar art.19 din Legea nr.26, potrivit căruia participanţii la întrunire au obligația de a părăsi întrunirea la cererea organului de poliţie, în condiţiile prevăzute la art.21 şi 22 adică în cazul în care, în timpul desfăşurării întrunirii unii participanţi încalcă ordinea publică sau prevederile art.8 din Legea nr.26.

În context, instanța de judecată reține că, contestatara Petrova Natalia nu a părăsit întrunirea după somația colaboratorilor de poliție, ceea ce răstoarnă poziția acestuia precum că ea nu a comis nici o contravenție.

Astfel, instanța consideră că, vinovăția lui Petrova Natalia în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contestatara nu a prezentat instanței careva probe, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea

celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Așa dar, instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența Curți Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (cauza Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, pct. 30; cauza Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96 hotărârea din 20 martie 2001, pct. 16).

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Petrova Natalia nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, conform prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contestatarei, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contestatarei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contestatarei în comiterea contravenției prevăzute de art.47^2 alin.(1) lit. c) Cod contravențional.

Instanța reține că simpla negare formală a faptei contravenționale nu este suficientă pentru a răsturna forța probantă a unui proces-verbal de constatare, întărit prin mijloace de probă tehnică și juridică legal administrate.

În același context, instanța apreciază drept, pur declarativ argumentul contestatarei Petrova Natalia formulat în contestație, potrivit căruia nu este de acord cu actul întocmit de agentul constatator, susținând că nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa.

Astfel, poziția contestatarei precum că, ea nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa, este calificată de instanță ca o simplă strategie de apărare, în condițiile în care, în dosar, sunt administrate probe pertinente și concludente care, analizate în ansamblu și în coroborare, confirmă săvârșirea faptei imputate.

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază, că contestatorul Petrova Natalia a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin procesul verbal cu privire la contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Astfel, poziția contestatarei precum că, ea nu ar fi săvârșit contravenția reținută în sarcina sa, este calificată de instanță ca o simplă strategie de apărare, în condițiile în care, în dosar, sunt administrate probe pertinente și concludente care, analizate în ansamblu și în coroborare, confirmă săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază, că contestatara Petrova Natalia a săvârșit fapta contravențională reținută în sarcina sa prin procesul verbal cu privire la contravenție, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Mai mult decât atât, exigențele prevăzute de art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional trebuie interpretate în funcție de natura specifică a faptei și mijloacele de investigare posibile.

Cu referire la argumentele contestatarei invocate în contestație, precum că în acea zi în fața consiliul raional a avut loc o întrunire spontană și prin participarea la aceasta nu a încălcat nimic, instanța de judecată reține că prin prisma art.3 din Lege anr.26, întrunirea spontană semnifică întrunire ale cărei iniţiere şi desfăşurare reprezintă un răspuns direct şi imediat la evenimentele din societate şi care, din punctul de vedere al participanţilor la aceasta, nu poate fi amânată, motiv pentru care procedura ordinară de notificare nu este posibilă.

La caz, nu a fost probat faptul că întrunirea din data de 23 august 2025, din fața Consiliului raional Râșcani a fost una spontană, care nu putea fi amânată, fiind răspunsul direct și imediat la evenimentele din societate.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța reține prevederile art.44 alin.(1) Cod contravențional prin prisma cărora: sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante și apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art.34 alin. (2) Cod Contravențional și în limitele stabilite de art.47[1] alin. (1) Cod Contravențional.

În speță, instanța de judecată consideră că doar sancțiunea respectivă își va produce efectul de corijare a lui Petrova Natalia și va preveni comiterea de către ultima pe viitor a altor contravenții de același gen.

În contextul celor invocate supra, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a constatat netemeinicia contestației depusă de Petrova Natalia prin urmare aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal şi decizia agentului constatator al Inspectoratului de poliție Râșcani, Cudelea Grigore din 26 septembrie 2025 prin care

Petrova Natalia a fost recunoscut vinovat în baza art. 47^2 alin.(1) lit. c) Cod Contravențional urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.2, 3, 5, 7, 10, 34, 41, 47^2 alin.(1) lit. c), 374, 375, 385, 395, 425, 440, 442, 443, 445, 448, 457-458, 460, 462 Cod Contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge ca fiind neîntemeiată, contestația depusă de Petrova Natalia împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr.372312 încheiate de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Cudelea Grigore la data de 26 septembrie 2025, în baza art.47^2 alin.(1) lit. c) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria MAI06 nr.372312 din 26 septembrie 2025, încheiate de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Râșcani, Cudelea Grigore, prin care Petrova Natalia a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenție prevăzute de art.47^2 alin.(1) lit. c) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 (o sută) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 5 000 (cinci mii) lei, se mențin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde originalului, judecător ADOMNIȚA Maria